

lemmer af Skolecommissionen, men nogen almindelig Bestemmelse, som skulde ordne dette Forhold, udkom ikke og eksisterer heller ikke endnu. Man har paa de forskjellige Steder søgt at rette paa dette Forhold, saa godt man kunde; nogle Steder har Præsten, hvor han tillige var Provst, renonceret paa sin Stemme i Skolecommissionen i saadanne Sager, om hvilke han maatte formode, at de vilde komme til en Afgjørelse i Skoledirectionen; andre Steder har han beholdt sin Stemme i Commissionen, men renonceret paa sin Stemme i Directionen. Atter andre Steder, — i Stiftsstæderne nemlig, og det er i den Henseende, at jeg navnlig vil tillade mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Minister — har man ved approberet Skoleplan faaet det ordnet saaledes, at den residerende Capellan er traadt i Sognepræstens Sted som Medlem af Skolecommissionen. Jeg skal henstille til den høitagtede Minister, hvorvidt han, i alt Fald efter Conference med sin Collega, Kirke- og Undervisningsministeren, troer ad administrativt Veie at kunne og da ogsaa at maatte træffe en Ordning af dette Forhold i Almindelighed, og da tillige rette den specielle Forespørgsel til den høitagtede Minister, om han mener, at en saadan Ordning som den, jeg sidst har nævnt, er præjudiceret eller fuldkæftet ved Bestemmelserne i dette Lovforslags § 15; thi dersom den høitagtede Minister ikke skulde være af en modsat Mening, er det sandsynligt, at de Vedkommende ville henvende sig til Regjeringen med Andragende desangaaende. Jeg haaber, at den høitagtede Minister vil være saa venlig at udtale sig om dette Punkt, da jeg veed, at man paa enkelte Steder er i nogen Uvished om, hvorledes man i Fremtiden i saa Henseende vil have at forholde sig.

S. Sager: Efter den Gang, Forhandlingerne have taget imellem den høitærede Minister og de Medlemmer, som have stillet en Række af Vædringsforslag, synes det, at man tør gjøre sig Haab om, at der vil opnaaes Enig-

hed, og at saaledes denne Lov vil kunne gaae igjennem endnu i denne Samling. Jeg har opfattet den ærede Minister saaledes, at han imellem anden og tredie Behandling vil overveie Sagen og navnlig i en Conference med de ærede Forslagsstillere vil søge at faae Forholdet ordnet saaledes, at der kan blive Samstemning. Han tog dette Forbehold, skjøndt det maaskee havde været noget heldigere for Forsamlingen, om Vædringsforslag, som han agtede at stille, allerede havde foreligget ved nærværende Behandling. Jeg troer imidlertid dog, at vi trostigt kunne overlade til Indenrigsministeren og de Medlemmer, som med saa stor Dygtighed og Ufortrødenhed have taget sig af denne Sag, at enes om de endelige Vædringer. Skjøndt jeg kunde have nogle Bemærkninger at knytte til de enkelte Vædringsforslag, skal jeg derfor kun udtale mig om et Par af dem. Det ene af disse er Forslaget under Nr. 15, som vedrører Havnecommissionerne. Jeg har allerede i forrige Session gjentagne Gange udtalt mig imod en Ordning som den her foreslaaede, og skal derfor ikke trætte den ærede Forsamling, ved hyderligere at fremhæve, hvorledes jeg opfatter det hele Forhold; jeg troer, at Havnevæsenets Styrelse vil blive mindre heldig ved denne Ordning, end den nu er, og jeg troer, at Indenrigsministeren vil komme til at staae i et temmeligt stærkt Forhold til Havnebestyrelsen; men der har jo allerede tidligere viist sig en bestemt Tilbøielighed hos Forsamlingen til at gaae i den her foreslaaede Retning og til at gaae ind paa en Ordning, hvorved Ministeren faaer en ganske mærkkelig Myndighed i disse kommunale Anliggender, saa jeg har ikke noget Haab om, skjøndt jeg vil stemme mod Forslaget, at vinde et Fleertal imod dette. Derimod vil jeg henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ville fastholde Forslaget under Nr. 21. Jeg erkjender saafaldt som Noget af Forslagsstillerne Betydningen af, at baade de enkelte Borgere og de kommunale Raad kunne recurrere til Domstolene, og at det rette Forhold mellem Domstolene